

Sygn. akt VIII U 792/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2017 r. w Gliwicach

sprawy B. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 28 listopada 2016 r **nr** (...) -2004

- zmienia częściowo zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zalicza do wartości kapitału początkowego dochód za rok 1986 w łącznej wysokości 176.424,00 zł (sto siedemdziesiąt sześć tysięcy czterysta dwadzieścia cztery złote) i za rok 1988 w łącznej wysokości 546.553,00 zł (pięćset czterdzieści sześć tysięcy pięćset pięćdziesiąt trzy złote);
- umarza postępowanie w części uwzględniającej żądanie ubezpieczonej na mocy decyzji z dnia 5 kwietnia 2017 r.;
- w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 792/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 listopada 2016 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ustalił kapitał początkowy ubezpieczonej B. W. stwierdzając, że wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 88 806,19 zł. Do obliczenia wysokość kapitału początkowego organ rentowy przyjął 18 lat i 28 dni (216 miesięcy) okresów składkowych oraz 1 rok, 8 miesięcy i 18 dni (20 miesięcy) okresów nieskładkowych, z czego 1 rok, 3 miesiące i 1 dzień (15miesiący) okresów sprawowania opieki nad dziećmi. Do okresów nieskładkowych organ rentowy przyjął współczynnik wynoszący 0,7%. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonej okresu od 3 marca 1998 r. do 14 kwietnia 1998 r., bowiem w tym czasie ubezpieczona pozostawała zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Ubezpieczona B. W. wniosła odwołanie od powyższej decyzji. Zdaniem ubezpieczonej organ rentowy powinien uwzględnić jej 21 lat, 7 miesięcy i 8 dni okresów składkowych (w tym pełny okres zatrudnienia od 7 września 1998 r. do 31 lipca 2001 r. w (...) Sp. z o.o. w G.); przy okresach nieskładkowych obejmujących okresy sprawowania opieki nad dziećmi (1 rok, 3 miesiące i 1 dzień, tj. 15 miesięcy) powinien przyjąć współczynnik wynoszący 1,3%, a nie 0,7% jak to uczynił; przy okresach nieskładkowych winien zaliczyć jej okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych w okresie od 15 sierpnia 2001 r. do 14 lutego 2002 r. do. (5 miesięcy 29 dni zamiast 5 miesięcy i 17 dni); za lata 1986 oraz 1988 r. powinien przyjąć zarobki wynikające z książeczki ubezpieczeniowej tj. kolejno 176 424 zł i 546 553 zł (zamiast przyjętego kolejno 127 758 zł i 540 299 zł).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że po wniesieniu przez ubezpieczoną odwołania od zaskarżonej decyzji, organ rentowy wszczął ponownie postępowanie i w dniu 5 kwietnia 2017 r. wydał kolejną decyzję o ustaleniu wysokości kapitału początkowego, w której to w części uwzględnił roszczenie ubezpieczonej w zakresie zastosowania przelicznika 1,7% przy 15-to miesięcznym nieskładkowym okresie sprawowania opieki nad dzieckiem. Następnie pismem z dnia 18 kwietnia 2017 r., wyjaśnił, iż za lata 1986 i 1988 przyjął wynagrodzenie zgodnie z drukiem ZUS Rp-7, gdyż dane z legitymacji ubezpieczeniowej zawierają inne kwoty za te lata, a zakład pracy w którym pracowała wówczas ubezpieczona nie potrafi wyjaśnić zaistniałych rozbieżności, bowiem jego archiwum zakładowe uległo zniszczeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona B. W. urodziła się (...)

Ubezpieczona w poniższych okresach była zatrudniona w następujących zakładach pracy :

- a) od 1 października 1977 r. do 31 marca 1983 r. – (...) (...) w G.,
- b) od 1 kwietnia 1983 r. do 31 maja 1985 r. – Zrzeszenie Przedsiębiorstw (...) w G.,
- c) od 2 września 1985 r. do 31 grudnia 1990 r. – Spółdzielnia (...) w G.,
- d) od 15 listopada 1995 r. do 31 lipca 1997 r. – Przedsiębiorstwo Usług (...) Sp. z o.o. w G.,
- e) od 7 września 1998 r. do 31 lipca 2001 r. – (...) Sp. z o.o. w G..

Ponadto w okresach od 1 stycznia 1991 r. do 5 lipca 1992 r. oraz od 1 sierpnia 1992 r. do 1 listopada 1995 r. ubezpieczona była zgłoszona do ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzonej przez nią działalności gospodarczej pod nazwą P.H. (...) w K..

Natomiast w okresach od 3 marca 1998 r. do 14 kwietnia 1998 r. oraz od 7 sierpnia 2001 r. do 17 lutego 2002 r. ubezpieczona była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako osoba bezrobotna. W pierwszym okresie nie była uprawniona do pobierania zasiłku dla bezrobotnych, natomiast w drugim okresie pobierała zasiłek od 15 sierpnia 2001 r. do 14 lutego 2002 r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 listopada 2016 r. organ rentowy ustalił kapitał początkowy ubezpieczonej na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 88 806,19 zł.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego organ rentowy ustalił na kwotę 809,33 zł. Do obliczeń organ rentowy przyjął następujące okresy:

- a) składkowe -łącznie 18 lat i 28 dni (216 miesięcy)

b) nieskładkowe łącznie 1 rok, 8 miesięcy oraz 18 dni (20 miesięcy), z czego

- 1 rok, 3 miesiące i 1 dzień okresów sprawowania opieki nad dzieckiem (15 miesięcy),

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął do wszystkich okresów nieskładkowych współczynnik wynoszący 0,7%.

Za lata 1986 oraz 1988 (w trakcie zatrudnienia w Spółdzielni (...)) organ rentowy przyjął wynagrodzenie z przedłożonego zaświadczenia o zatrudnieniu

i wynagrodzeniu, zgodnie z którym ubezpieczona w tych okresach osiągnęła wynagrodzenie wynoszące kolejno 127 758 zł oraz 540 299 zł (inne kwoty tj. kolejno 176 424 zł oraz 546 553 zł wynikały z ksiąteczki ubezpieczeniowej). Z uwagi na zniszczenie dokumentów znajdujących się w archiwum pracowniczym (...) Sp. z o.o., nie ma możliwości wyjaśnienia rozbieżności między spornymi zarobkami ubezpieczonej we wskazanych okresach.

W dniu kwietnia 2017 r. organ rentowy ponownie wydał decyzję o ustaleniu kapitału początkowego. Zarówno podstawa wymiaru, jak i zaliczone łączne okresy składkowe i nieskładkowe były identyczne, jak przy zaskarżonej decyzji, jednakże organ rentowy przyjął współczynnik wynoszący 1,3% do zaliczonych okresów nieskładkowych, w których to ubezpieczona sprawowała opiekę nad dzieckiem (15 miesięcy). Tym samym nowo ustalony kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wzrósł do kwoty 90 074,82 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach organu rentowego, w tym legitymacji ubezpieczeniowej.

Powyższe ustalenia Sąd uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. W. zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Podstawę prawną zaskarżonej decyzji stanowią przepisy art. 173-175 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2017.1383 -j.t.).

Stosownie do treści art. 173 ust. 1, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy, opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

W myśl ust. 3 wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

Zgodnie z art. 196 ustawa emerytalna weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z tym że art. 182 wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Zgodnie z art. 174 ust 1 ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego, zgodnie ust. 2 art. 174 ustawy przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 i okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Z przepisów powyższych wynika jednoznacznie, że kapitał początkowy może zostać ustalony w wypadku wykazania okresów składkowych i nieskładkowych przypadających wyłącznie przed dniem 1 stycznia 1999r.

Ponadto zgodnie z treścią § 21 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenie emerytalno-rentowe (Dz.U.2011.237.1412) środkiem dowodowym

stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie wysokości kapitału początkowego ustalonego przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji. Ubezpieczona kwestionowała zaliczone przez organ rentowy okresy składkowe i nieskładkowe; zastosowany przy okresach nieskładkowych tj. okresu sprawowania opieki nad dzieckiem przelicznik wynoszący 0,7% oraz przyjętą wysokość wynagrodzenia w latach 1986 i 1988.

Odnosząc się do zaliczonych okresów składkowych, podnieść należy, że organ rentowy uwzględnił ubezpieczonej 18 lat i 28 dni (tj. 216 miesięcy). Natomiast ubezpieczona domagała się uwzględnienia 21 lat, 7 miesięcy i 8 dni, w tym okresu przypadającego po dniu 1 stycznia 1999 r., a więc w trakcie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w G.. Zważyć jednak należy, iż przy ustalaniu kapitału początkowego winny być wzięte pod uwagę wyłącznie okresy składkowe przebyte przed dniem wejścia ustawy emerytalnej, a więc przed dniem 1 stycznia 1999 r. Organ rentowy słusznie nie zaliczył ubezpieczonej spornych okresów składkowych po dniu 1 stycznia 1999 r. Tym samym Sąd na mocy 477¹⁴ § 2 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonej w tym zakresie.

Ubezpieczona domagała się także przeliczenia okresów nieskładkowych dotyczących sprawowania opieki nad dziećmi w wymiarze 1 rok, 3 miesięcy i 1 dni (15 miesięcy) w oparciu o przelicznik 1,3%. Wprawdzie w zaskarżonej decyzji rentowy przyjął błędny przelicznik tj. 0,7%, nie mniej jednak w kolejnej decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z dnia 5 kwietnia 2017 r. skorygował błąd i sporny okres przeliczył w oparciu o współczynnik 1,3%, a więc zgodnie z żądaniem ubezpieczonej. Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹³ § 1 kpc umorzył postępowanie w tym zakresie i orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

Odnosząc się natomiast do zarzutu dotyczącego błędnego zaliczenia przez organ rentowy okresów nieskładkowych w wymiarze 5 miesięcy i 17 dni, wskazać należy, że organ rentowy dokonał tego w sposób prawidłowy. Nie zasługują na uwzględnienie twierdzenia ubezpieczonej, iż organ rentowy powinien uwzględnić okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych w okresie od 15 sierpnia 2001 r. do 14 lutego 2002 r. (5 miesięcy i 29 dni), bowiem jak już wyżej wskazano, podobnie jak w przypadku spornych okresów składkowych, przy ustalaniu kapitału początkowego wliczane są okresy nieskładkowe przypadające przed dniem 1 stycznia 1999 r. W związku z tym Sąd na mocy 477¹⁴ § 2 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonej w tym zakresie.

Natomiast zdaniem Sądu Okręgowego organ rentowy przy ustalaniu wartości kapitału początkowego w sposób nieprawidłowy zaliczył ubezpieczonej wynagrodzenie w kwotach 127 758 zł i 540 299 zł kolejno za lata 1986 i 1988, które wymienione zostały w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 10 kwietnia 2003 r. Podkreślić należy że z legitymacji ubezpieczeniowej wynika, iż ubezpieczona w tych latach otrzymywała wynagrodzenie kolejno w wysokości 176 424 zł oraz 546 553 zł. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika nadto, że dokumentacja ubezpieczonej przechowywana w archiwum (...) Sp. z o.o. w G. została zniszczona, bowiem w maju 2010 r. doszło do zalania dokumentacji pracowniczej i finansowej. Nie mniej jednak, zważyć należy, że legitymacja ubezpieczeniowa może być środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, o czym *expressis verbis* wskazuje § 21 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. Ponadto należy podkreślić, że wpisy w legitymacji dotyczące wysokości wynagrodzenia dokonywane były na bieżąco, w oparciu o aktualną dokumentację finansową pracodawcy. W piśmie z dnia 17.02.2017 r. (...) Sp. z o.o. wyjaśniła, że wpisy w legitymacji dokonywane były systematycznie, po zakończeniu danego okresu, a w RP 7 powielone zostały jedynie dane i w związku z tym mógł się do niego wkraść błąd. Należy również zauważyć, że druk RP7 wystawiony został w 2003 r., tj 13 lat po ustaniu zatrudnienia ubezpieczonej w Spółdzielni (...).

W związku z tym, iż nie zachowała się dokumentacja zarobkowa, nie wiadomo w oparciu o jakie dokumenty sporządzone zostało zaświadczenie i czy zawiera pełne dane za sporny okres. Natomiast wpisom w legitymacji ubezpieczeniowej nie można odmówić waloru autentyczności. Wpisy spełniają wszystkie wymogi formalne dla

uznania ich ważności, wynika z nich którego okresu dotyczą, jakie wynagrodzenie w tym okresie uzyskała ubezpieczona, opatrzone są pieczęcią i podpisem osoby odpowiedzialnej za wpis.

W związku z tym, Sąd Okręgowy stwierdził, że ubezpieczona w tych okresach osiągała wynagrodzenie wskazane w legitymacji ubezpieczeniowej i w tym zakresie w punkcie 1 sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zaliczył do wartości kapitału początkowego dochód za rok 1986 w łącznej wysokości 176 424 zł i za rok 1988 w łącznej wysokości 546 553 zł.

(-) SSR del. Magdalena Kimel